

Arrest

nr. 316 146 van 7 november 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**
 X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE**
 Koopvaardijlaan 13
 9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Palestijnse origine te zijn, op 5 januari 2024 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 oktober 2023 waarbij geen verder gevolg wordt gegeven aan de aanvragen tot verblijf als familielid van een Belg aangezien de referentiepersoon T.T. geen Belgisch onderdaan is.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 juni 2024.

Gelet op de beschikking van 19 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. VANDEWALLE verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché P. LABEEUW, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen bij beschikking van 30 mei 2024 de grond meegedeeld waarop de kamer-voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd verzoekers' belang in twijfel getrokken daar zij bij beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2024 werden erkend als vluchteling.

1.2. Verzoekers richten op 6 juni 2024 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoekers ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 17 oktober 2024 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekers lichten toe dat zij hebben gevraagd om te worden gehoord omdat een vernietiging van de bestreden beslissingen ertoe zou kunnen leiden dat hun recht op gezins-hereniging alsnog wordt erkend, wat hen een gunstiger verblijfsstatuut zou opleveren dan de vluchtelingenstatus die zij thans genieten. Deze vluchtelingenstatus kan immers steeds worden opgeheven of ingetrokken. Daarnaast wijzen verzoekers erop dat hun dochter wel degelijk de Belgische nationaliteit heeft en dat zij er een belang bij hebben om dit in de thans gevoerde procedure te zien erkend. Verweerder wijst erop dat de Belgische nationaliteit van verzoekers’ dochter inmiddels – retroactief – werd opgenomen in de bevolkingsregisters. Voor wat betreft de vraag of het beroep al dan niet tijdig is ingediend, gedragen zowel verzoekers als verweerder zich naar de wijsheid.”

1.4. Een kwestie die de openbare orde raakt, kan in elke fase van het geding worden opgeworpen en dient desnoods ambtshalve te worden onderzocht. De Raad wijst er op dat de termijn vervat in artikel 39/57, eerste lid van de Vreemdelingenwet van openbare orde is en strikt moet worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).

1.5. Uit de bestreden beslissingen van 30 oktober 2023 blijkt dat de diensten van de gemeente Alken ze op 14 november 2023 aan verzoekers in persoon wilden betekenen. Onderaan de beslissing ten aanzien van mevrouw E.D. staat immers de volgende vermelding: “[...] 14/11/2023 E. D. weigert deze brief ter kennisname te ondertekenen. [...]” Eenzelfde vermelding staat te lezen in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van mijnheer T.K. Overeenkomstig artikel 39/57, § 2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet begint de beroepstermijn van dertig dagen waarvan sprake in artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet te lopen “[...] wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst; [...]” (eigen onderlijning). Aldus begon de beroepstermijn te lopen op woensdag 15 november 2023 en betrof de laatste nuttige dag om tegen deze beslissingen een beroep bij de Raad aanhangig te maken derhalve donderdag 14 december 2023. Gelet op de vaststelling dat huidig verzoekschrift op 5 januari 2024 op elektronische wijze aan de Raad werd overgemaakt, hetzij buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in artikel 39/57§ 2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, is het beroep laattijdig.

1.6. Verzoekers betogen in hun verzoekschrift met betrekking tot de in punt 1.5. bedoelde vermeldingen op de bestreden beslissingen het volgende: “ze kregen deze beslissingen niet te zien op die datum. Laat staan dat ze een kopie van de beslissing zouden hebben meegekregen”. Verzoekers wijzen erop dat ze op 14 november 2023 werden uitgenodigd door de burgemeester van de gemeente Alken om hun moeilijke administratieve situatie en de nationaliteitskwestie van hun dochter T.T. te bespreken. Ze betogen dat ze feitelijke kennis namen van de bestreden beslissingen via een mailbericht van een ambtenaar van de gemeente Alken en citeren deze geheel in hun verzoekschrift. Het betreft een mailbericht van J.S. van de gemeente Alken van 21 december 2023, gericht aan T.K., met als onderwerp “T.T. en gezinshereniging”. Verzoekers kunnen echter niet worden gevolgd in hun betoog dat via dit mailbericht de bestreden beslissingen voor het eerst aan hen ter kennis werden gebracht. Hierin wordt namelijk bevestigd dat de gemeente Alken de bestreden beslissingen wilde betekenen aan verzoekers in persoon op 14 november 2023. Immers kan in het mailbericht worden gelezen: “U kwam op 14.11.2023 ter bespreking van het dossier en weigerde toen deze schrijvens in ontvangst te nemen [...]”. Dit mailbericht van 21 december 2023 kan hoogstens worden gezien als een tweede kennisgeving van de bestreden beslissingen, die geen nieuwe beroepstermijn ten voordele van verzoekers kan doen ingaan en hen kan toestaan alsnog een ontvankelijk beroep in te stellen niettegenstaande de initiële termijn daartoe reeds is verstreken (cf. RvS 14 juni 2012, nr. 219.733). Een tweede kennisgeving doet geen nieuwe beroepstermijn lopen, wanneer de eerste

kennisgeving geldig was (RvS 13 februari 2007, nr. 167.753; RvS 13 januari 2003, nr. 114.372). De gegevens van het administratief dossier laten niet toe vast te stellen dat verzoekers ondanks de melding op de bestreden beslissingen dat ze op 14 november 2023 hebben geweigerd ze in ontvangst te nemen, de gemeente Alken toch niet het initiatief zou hebben genomen om de bestreden beslissingen te betekenen aan verzoekers en die dag enkel en alleen verzoekers' moeilijke administratieve situatie en de nationaliteitskwestie van hun dochter T.T zou hebben besproken. Evenmin laat het administratief dossier toe te besluiten dat verzoekers op 14 november 2023 een kopie van de bestreden beslissingen wilden ontvangen maar deze niet meekregen van de gemeente Alken. De retorische vraag in het verzoekschrift "*Waarom zou deze ambtenaar de beslissingen nog eens per mail bezorgen mochten verzoekers deze al eerder hebben ontvangen*", kan niet tot een ander oordeel leiden. Uit de mail kan worden afgeleid dat dit een antwoord vormt op het feit dat verzoekers de gemeente Alken na 14 november 2023 een Palestijns document hebben bezorgd en tevens gevraagd hebben of er een beslissing werd getroffen tot intrekking van de Belgische nationaliteit van hun dochter T.T. en of er "*nog een beslissing in de strikte zin van het woord*" werd getroffen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Dat de bestreden beslissingen nogmaals als bijlage werden gevoegd bij de mail, kan niet leiden tot de conclusie dat verzoekers ze voor het eerst betekend kregen. Dat verzoekers ten slotte bij "*de federale ombudsman*" een klacht hebben ingediend over de gang van zaken, kan evenmin afbreuk doen aan de vaststelling dat het beroep laattijdig is.

1.7. Ter terechtzitting werd de laattijdigheid van het beroep, zoals hierboven uiteengezet, aan tegen-sprekelijke debatten onderworpen. De verzoekende partijen antwoordden enkel dat ze zich gedragen naar de wijsheid van de Raad, wat hieraan geen afbreuk kan doen.

1.8. Het beroep is derhalve onontvankelijk omdat het laattijdig is.

1.9. De beschikking wordt verlaten, nu het beroep onontvankelijk is om een andere reden dan aangegeven in de beschikking.

1.10. Zoals ter terechtzitting reeds werd meegedeeld, heeft de verwerende partij de Raad bij brief van 17 oktober 2024 laten weten dat de gemeente Alken, na een eerste retroactieve aanpassing (in de bevolkingsregisters) naar een ten onrechte vermelde Belgische nationaliteit van T.T. – waarna de bestreden beslissingen getroffen werden – deze weer retroactief heeft aangepast naar de Belgische nationaliteit "*waardoor artikel 40 ter wel komt te spelen*". Het staat verzoekers vrij om op grond daarvan de gepaste verblijfsprocedures op te starten.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemde-lingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA